

Štedrý večer, 24.12.2021

## Veža stáda

text: Lukáš 2,15

**„A stalo sa, keď odišli anjeli od nich do neba, že si pastieri hovorili jeden druhému: „Poďme teraz až do Betlehema a pozrime sa, čo sa stane, čo Pán učinil.“**

Viete, čo všetko úžasné sa vie udiať za jednu noc? Jedna jediná noc stačí na to, aby prišlo v živote človeka k neskutočnému šťastiu a radosti, k zmiereniu, k utíšeniu bolesti, k oddychnutiu si, k odvahe pozrieť sa do budúcnosti.... k tomu, aby sa zmenili dejiny celého sveta.

Príbeh, ktorý si každoročne pripomínáme na Štedrý večer, je príbehom takejto noci. Poznáme ho veľmi dobre. Niekedy až tak, že keď ho počujeme nanovo, ani mu nevenujeme pozornosť. Skúsme preto dnes počúvať príbeh Štedrého večera tak, ako keby sme ho počuli prvý krát. Skúsme spolu nanovo objaviť nádheru práve tej noci, o ktorej nám Štedrý večer rozpráva.

Začnem poeticky: **Je večer a je noc**. Niekde **na lúkach okolo Betlehema oddychujú pastieri pri stádach oviec, ktoré strážili**. Nič nenasvedčuje tomu, že by ich v tom ich oddychu malo niečo vyrušiť.

A **v tom istom čase v mestečku dvaja pocestní**, jedni z mnohých, ktorí v tom čase prišli do Betlehema, **hľadajú nocľah**. Už tak nejako samozrejme berieme to, že jednoducho nocľah nikde nenašli a tak napokon skončili v maštali.

Sú napísané mnohé vianočné pásmo, básne, piesne o tom, ako to asi vyzeralo v tej maštali, ale i v meste medzi ľuďmi a tiež o tom, ako ich títo ľudia odmietli. I keď v skutočnosti máme u Lukáša iba strohú zmienku o tom, čo sa stalo: **„Keď tam boli (teda, nie keď prišli) naplnili sa dni, aby (Mária) porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula ho plienkami a uložila v jaslích, pretože nemali miesta v ubytovni.“** (L 2,6-7). Nikde žiadna zmienka o tom, ako ich ľudia odmietali a posielali preč. **„Nemali miesta v ubytovni...“** keď si uvedomíme, aká bola v tom čase situácia v Betleheme, možno tak veľkom, ako naša dedinka, že tam boli všetci ľudia, ktorí sa prišli kvôli cisárovmu rozkazu zapísať, keď pripustíme, že všetky rodiny niekoho museli prichýliť, potom skôr pripustíme, že s miestom na ubytovanie to bolo ťažké. A čo tak miesto na pôrod? Miesto, kde by Mária mala aspoň trochu súkromia....?

Skúsme sa pozrieť dnes do inej knihy v Biblii, ktorá nám svojím spôsobom tiež opisuje miesto narodenia Božieho Syna. Pozrime sa, čo o tom už napísal starozmluvný prorok Micheáš a zrazu nájdeme nádherný obraz toho, ako Pán Boh konal od počiatku, ako vstúpil do tohto sveta v osobe svojho Syna.

**„Ty, veža stáda, pahorok dcéry Sion, k tebe sa dostaví, príde prvotné vladárstvo, kráľovstvo dcéry Jeruzalem“** (Mich 4,8). **Veža stáda – Migdál éder**. Už prorok Micheáš predpovedal miesto, kde sa v Betleheme narodí Božie dieťa. Nešlo o obyčajnú maštal'. Aj keby naozaj platilo, že v žiadnom dome sa nenašlo miesto pre vysoko tehotnú ženu a jej manžela, ktorí prišli poslúchnuť rozkaz cisára (čo, úprimne pri vtedajšej pohostinnosti a spôsobe života, akým v tom čase žili Izraelci, je dosť nepredstaviteľné), potom ich určite neodohnali do hocijakého chlieva. Je pravdepodobné, že im ponúkli miesto, ktoré pravdepodobne bolo práve v tom čase prázdne a tým bola „maštal'“ – v ktorej sa zhromažďovali obetní baránkovia a kde bývali aj pastieri, ak neboli práve so svojimi ovečkami na lúkach.

Migdál éder, alebo v preklade „veža stáda“ – tak sa volala táto maštal' – **miesto zhromažďovania jednorokých bezchybných baránkov, ktoré boli určené pre obeť v jeruzalemskom chráme**.

Aký nádherný obraz – aké zvláštne prepojenie. Ak prijmeme proroctvo proroka Micheáša, potom sa pred nami objavuje **nádherný obraz Božieho konania**. Jeho Syn sa narodil na mieste, ktoré priam predpovedalo Jeho úlohu v tomto svete. Bol Baránkom, určeným na zabitie. Neprišiel a nevnučil sa ľuďom silou a mocou. Kvôli nášmu spaseniu nezmenil dejiny a ani nevykonal nijaký mohutný zázrak. **Prišiel v chudobe, tichosti a pokore**.

**Jediný okamih, kedy sa Božia sláva a veľba dotkli tejto zeme v celej svojej kráse, boli anjeli, ktorí sa zjavili pastierom**. Aj v tomto obraze anjelského chválospevu môžeme vidieť pokoru a tichosť

Boha, ktorý sa stal človekom. Svojou slávou neožiaril kráľovský dvor v Jeruzaleme, ale obyčajných pastierov.

**Boh sa stal malým dieťaťom, aby nás k sebe pritiahol láskou, aby sa dotkol môjho aj Tvojho srdce pokornou dobrotivosťou.** Dotkol sa srdc pastierov, ešte predtým srdca Márie i Jozefa.

To všetko sa udialo v priebehu jednej noci a **nové ráno prinieslo novú nádej pre tento svet.** Čítali sme, že pastieri potom, čo od nich odišli anjeli, sa rozhodli ísť do Betlehema a na vlastné oči uvidieť to, čo im anjel zvestoval. To je pozvanie aj pre nás v dnešný večer – keď sa vrátíme domov zo svojich kostolov, keď vypneme obrazovky počítačov po pozretí si nahratých bohoslužieb, nevráťme sa len k svojim bohato prestretým stolom, nech tento večer neskončí utopením sa v radošti z darčiekov pod stromčekom. Ale uprostred toho všetkého **sa vrátíme k betlehemskej veži stáda, k Migdál éderu, k miestu, kde vstúpil do tohto sveta Baránok Boží, ktorý prišiel, aby sňal hriechy celého sveta.**

Bol večer a bola noc a do sveta prišiel samotný Boh a nové ráno prinieslo svetu novú nádej – nádej záchrany a spasenia. Radujme sa z toho a prežime Božiu slávu a moc v našich životoch spolu s prítomnosťou Božieho Syna v našich rodinách, domovoch, spoločenstve cirkevného zboru a oslavujme za to nášho Boha. Amen.